

retsmedlemmer i f.eks. civile sager, hvis sagkyndige medlemmer deltager i retshandlinger i den kontraherende stat.

I protokollen skal udtrykket *nævning* derfor omfatte både nævninger, domsmænd og sagkyndige retsmedlemmer.

Efter *artikel 1, stk. 4*, skal en stat ved strafforfølgning, der omfatter en voldgiftsdommer eller nævning fra en anden stat, kun anvende definitionen på voldgiftsdommer eller nævning, hvis denne definition er forenelig med statens nationale ret.

Artikel 2-6 indeholder bestemmelser, der medfører pligt til at kunne straffe aktiv og passiv bestikkelse af voldgiftsdommere og nævninger.

Om *aktiv bestikkelse af voldgiftsdommere* fastsættes det i *artikel 2*, at det skal være en strafbar handling i henhold til national ret, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover, tilbyder eller giver en voldgiftsdommer, der fungerer som sådan i henhold til national ret, en utilbørlig fordel, uanset dennes art, enten til voldgiftsdommeren selv eller til tredjemand, for at få voldgiftsdommeren til at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelsen af hvervet.

Om *passiv bestikkelse af voldgiftsdommere* fastsættes det i *artikel 3*, at det skal være en strafbar handling i henhold til national ret, at en voldgiftsdommer, der fungerer som sådan i henhold til national ret, med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager en utilbørlig fordel, uanset dennes art, enten til voldgiftsdommeren selv eller til tredjemand, eller tager imod et tilbud eller løfte om en sådan fordel, for at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelsen af hvervet.

Artikel 4 forpligter de deltagende stater til at sikre, at handlinger som nævnt i artikel 2 og 3 også er strafbare i henhold til national ret, når handlingen omfatter en voldgiftsdommer, der udøver sine funktioner efter en anden stats nationale voldgiftslovning.

Artikel 5 forpligter de deltagende stater til at sikre, at handlinger som nævnt i artikel 2 og 3 også er strafbare i henhold til national ret, når handlingen omfatter en person, der fungerer som nævning inden for statens retsvæsen.

Efter *artikel 6* skal det sikres, at handlinger som nævnt i artikel 2 og 3 også er strafbare i henhold til national ret, når handlingen omfatter en nævning fra en anden stat.

Artikel 7 fastsætter, at Sammenslutningen af Stater mod Korruption (GRECO) overvåger de kontraherende parters gennemførelse af tillægsprotokollen.

GRECO blev oprettet ved beslutning nr. (98) 7 aftalen om oprettelse af Sammenslutningen af Stater mod Korruption GRECO (GRECO-aftalen), der blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 5. maj 1998. Formålet med GRECO er ifølge aftalens artikel 1 at forbedre medlemmernes evne til at bekæmpe korruption ved gennem en dynamisk proces og pres fra ligesindede at følge op på overholdelsen af deres forpligtelser på dette område. GRECO skal for at opfylde dette formål dels overvåge gennemførelsen af de vejledende retningslinier for bekæmpelse af korruption vedtaget af Ministerkomitéen den 6. november 1997, dels overvåge gennemførelsen af internationale retsakter, som vedtages i henhold til handlingsplanen mod korruption i overensstemmelse med bestemmelserne i sådanne retsakter, jf. GRECO-aftalens artikel 2.

Efter tillægsprotokollens *artikel 8, stk. 1*, skal bestemmelserne i protokollens artikel 2-6 anses som tillægsbestemmelser til korruptionskonventionen, og bestemmelserne i korruptionskonventionen skal finde anvendelse i det omfang, de er forenelige med tillægsprotokollen, jf. tillægsprotokollens *artikel 8, stk. 2*.

Bestemmelsen i artikel 8, stk. 2, medfører, at korruptionskonventionens bestemmelser i artikel 12-23, 25-31, 35 og 38-40 skal finde anvendelse på protokollen. Dette gælder bl.a. korruptionskonventionens bestemmelser om hvidvaskning af udbytte fra bestikkelse (artikel 13), visse regnskabsmæssige lovovertrædelser med tilknytning til bestikkelse (artikel 14), straffemyndighed (artikel 17), strafansvar for juridiske personer (artikel 18 og 19, stk. 2), udlevering (artikel 19, stk. 1), konfiskation af udbytte og indsamling af bevismateriale (artikel 19, stk. 3, og artikel 23) og gensidig retshjælp (artikel 23).

Efter tillægsprotokollens *artikel 9, stk. 1*, kan en stat, der har afgivet erklæring i medfør af Europarådets korruptionskonventions artikel 36, i forbindelse med undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet vedrørende tillægsprotokollen afgive erklæring om, at det alene skal være strafbart i henhold til national ret at udøve aktiv og passiv bestikkelse i forhold til udenlandske voldgiftsdommere efter artikel 4 eller udenlandske nævninger efter artikel 6, i det omfang den pågældende voldgiftsdommer eller nævning foretager eller undlader at foretage en handling i strid med sine pligter.

Danmark afgav ikke i forbindelse med undertegnelsen eller ved deponeringen af sit ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument erklæring efter korruptionskonventionens artikel 36.